

Til lovforslag nr. L 9. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 13. december 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed (Udligningssystemet)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Den Danske Dyrlægeforening,
Hundige Apotek,
Krone Apoteket og
Sct. Hans Apotek.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler følgende:

Fremskridtspartiet finder det betegnende, at det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at det i de senere år har været nødvendigt at yde ekstraordinære tilskud til en række effektivt drevne apoteker med stor omsætning for at sikre de pågældende apoteker et positivt driftsresultat, uanset at driften havde givet et rimeligt resultat før betaling af omsætningsafgiften.

Sundhedsministeren har været så elskværdig den 1. oktober d.å. at orientere Sundhedsudvalgets medlemmer pr. brev om, at en vedtagelse af det foreliggende lovforslag giver mulighed for at udstede et cirkulære om omlægninger af apotekernes avancestruktur, der vil kunne spare Sundhedsministeriet op til 41 mio. kr.

Fremskridtspartiet mener, at ændringen af avancestrukturen burde indbygges i lovforslaget, således at der allerede med selve lovforslaget ville være sparet de omtalte 41 mio. kr.

Hvis lovforslaget var udformet således, ville Fremskridtspartiet have været langt mere positivt indstillet over for det foreliggende lovforslag.

Fremskridtspartiet har ikke noget imod, at private foreninger foretager private omfordelinger af private midler. Men det er jo ikke det, der er hensigten med lovforslaget. Hensigten med lovforslaget er derimod offentlige indgreb i private forhold, ganske vist med Apotekerforeningens billigelse. Men hvis Apotekerforeningen accepterer omfordelingen, hvorfor så ikke blot vedtage en lov, der overlader omfordelingsspørgsmålet til Apotekerforeningen selv?

Det centrale argument for disse udligningsordninger er at sikre, at der også i tyndt befolkede områder vil forefindes receptekspederende apoteker. Konkurrencerådet mener ikke, at udligningsordningen er nødvendig for at sikre forsyningen af receptmedicin i de tyndt befolkede egne af landet. Konkurrencerådet skriver i sit høringssvar til Sundhedsministeriet af 5. august 1991 følgende: »Erhvervsstrukturen